

дїаволи-те щутв да са пов рнатв въ първо-то си ангелско состоанїе, и че мученїе-то е времено, и само за очищенїе на грѣхове-те; и послѣ очищенїето, и чловѣци-те и дїаволи-те щутв да са вчислатв въ дакетый-атв чинъ на Ангели-те.

Глава 22.

За сѣдмо-то гоненїе на Христіани-те,
въ време-то на Максиміана са-
модержца.

Христіани-те имаха миръ и спокойствїе до двадесать и четыри години, защо и послѣ Севира самодержци-те не ги смущаваха никакъ, а Александъръ Севиръ юще ги закрылаше, защо-то обычаše Христіаны-те за онїж рѣчы въ Евангеліе-те „кое-то мразиша ты, не го прави други мѹ“ и той имаше такова расположенїе къмто Христіаны-те.

А наследникъ-атв Максимила повдигна голѣмо гоненїе вразв тѣхъ, и причина-та бѣше, защо-то ненекиждаше предмѣстникъ-акъ си Александра, начна же така: имаше обычай, когато станеши новъ самодержецъ, войници-те да са представатъ предъ него, носачи на главы-те си вѣнцы отъ дафинъ; единъ же отъ войници-те са гики, держаща вѣнецъ-атв си въ ръкѣ-тѣ, а не на главѣ-тѣ; а къто го попытаха за причинѣ-тѣ, и той са отговори; даржъ вѣнецъ-атв въ рѣтъ, защо-то съмъ Христіанинъ, и вѣра-та ми не ми допуша, да носа вѣнецъ-атв ви. И това дади причина на Макси-